

(తెలుగు కళా సమితి (న్యూజెర్సీ) కథల పోటీలో సాధారణ ప్రచురణకు స్వీకరించిన కథ)

శ్రీహరి తాడో పేడో తేల్చుకుందామని నిశ్చయించుకునే బయల్దేరింది శివాని. చిన్న తమ్ముడి పెళ్ళిలో తండ్రి బాధ్యతలన్నీ పూర్తయినట్లే. అందుకే బయల్దేరింది తమ్ముడి పెళ్ళికే అయినా ప్రయత్నాలు మాత్రం ముద్దానికి.

రైల్వే స్టేషనుకి వచ్చిన పెళ్ళికొడుకు శ్రీధర్ని చూసి "అదేమిటోమ్ మళ్ళీ వచ్చావు? ఈ రోజు నిన్ను పెళ్ళికొడుకుని చేస్తున్నారు గదా!" అన్నాడు సుందరం.

'చిన్నక్క కూడా రానిదే ఎలా చేస్తారు? అయినా మీరిద్దరూ వస్తుంటే ఇంటికి తీసుకెళ్ళటానికి రాకుండా ఎలా వుంటాను?' సామాన్లు తీసుకుంటూ అడిగాడు శ్రీధర్.

'అంత దూరం నించి వచ్చిన వాళ్ళం ఈ కాస్త దూరం రాలేమా? ఏ పిల్లి అయినా ఎత్తుకుపోతుండా మీ ఊళ్లో?' అంటూ గట్టిగా నవ్వి భుజం తట్టాడు సుందరం.

సామాను కారులో పెడుతుంటే "కారెక్కడిదిరా?" అని అడిగింది శివాని.

"మా స్నేహితుడిదిలే. ఈ టైములో ఇలాంటి అవసరాలకని ఇక్కడుంచాడు" కారు స్టార్టు చేస్తూ చెప్పాడు శ్రీధర్.

* * * *

కారు గేటులోకి రాగానే అందరూ బిల బిలలాడుతూ బయటికి వచ్చారు. 'శివాని వచ్చింది' అంటూ. ఆ అభిమానానికి పొంగిపోయింది శివాని హృదయం. పెద్దక్క భవాని చిన్నక్క ఈశాని. పది రోజులు ముందుగానే పిల్లలతో సహా వచ్చారు. అన్నయ్య శ్రీహరి ఈ ఊళ్లోనే వ్యవసాయం చూసుకుంటున్నాడు. తను చదివిన డిగ్రీ చదువుకి వచ్చే ఉద్యోగపు జీతం రాళ్ళ బతుకు కన్నా వ్యవసాయమే హాయి అని అతని ఉద్దేశం. తండ్రిదీ అదే అభిప్రాయం. చిన్నవాడు శ్రీధర్ మాత్రం ఇంజనీరింగు పూర్తి చేసి కన్స్ట్రక్షన్ పెట్టుకుని తనకు పరిపాద సంపాదించుకుంటున్నాడు. మొదటి నుంచి చదువుకుంటూ కూడా వ్యవసాయం చూసుకుంటూ, తండ్రి హయాంలో కన్నా ఎన్నో రెట్లు పెంచిన అన్నగారికే పొలాలవన్నిటిని ఉండనీయమని తన సంపాదన తనకు చాలని అంటూ వుంటాడు. 'పెళ్ళయ్యాక కూడ ఆ అభిప్రాయం వుంటుందా?' అన్న అనుమానం వచ్చింది ఒక్క శివానికి మాత్రమే. కొంత కాలం క్రితం అయితే శివానికి కూడా అటువంటి అనుమానం వచ్చి వుండేది కాదు.

మధ్యాహ్నం భోజనాలయినాక తల్లి వడిగింది శివాని. "కట్నం తీసుకోవం లేదని నాన్నగారు రాశారు. పెళ్ళి ఖర్చులెట్లా?" అని.

"అదేమిటే అట్లా అంటావు? కట్నం తీసుకోనిదే పెళ్ళి చెయ్యలేనంత హీనంగా లేముగా?" అంది తల్లి.

"అడబడుచు లాంఛనాలు మాత్రం యధావిధిగా జరుగుతాయి" పరిహాసంగా అంది వదిన రాజ్యలక్ష్మి.

విలువ కట్టలేనిది

"నేనందుకు అడగటం లేదు" చిన్నబుచ్చుకుంది శివాని.
 "కూతురికీ కొడుకుకీ సమానంగా ఆస్తి రాశారట వాళ్ళ నాన్నగారు. ఆ అమ్మాయికే చాలా ఆస్తి వుంటే ఇంక ప్రత్యేకంగా కట్నం ఎందుకు?" మేనత్త వెంకటలక్ష్మి తానేదో కొత్త విషయం కనుక్కున్నట్టుగా చెప్పింది.
 "ఆస్తి ఇస్తే మాత్రం కట్నం ఇవ్వరా? దేని ముచ్చట దానిది" అప్పుడే అటు వచ్చిన మేనత్త భర్త ఒక చెణుకు విసిరి వెళ్ళాడు.
 "కట్నం తీసుకోకూడదన్నది శ్రీధర్ ఆదర్శం. అతనికి రాధిక వచ్చింది. అమ్మాయికి ఆస్తి వుందన్న సంగతి తరువాత తెలిసింది." రాజ్యలక్ష్మి ఈ మాట అని అక్కడి నుంచి తప్పుకుంది. శివాని తల్లి కూడా కోడలివే అనుసరించింది. మేనత్త ఈ విషయాన్నే అందరితోనూ చర్చిస్తుంటే శివాని వింటోంది. భారీ కట్నంతో బాగా ఆస్తి వున్న భర్తని కొనుక్కున్న పినతల్లి కూతురు జ్ఞాన ప్రసానాంబ ఎంతో ఆసక్తికరంగా తన అత్తగారి తరపు బంధువు ఒకావిడ సంగతి చెబుతోంది. ఆవిడ అన్నదమ్ము

1-3-91 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ ప్రచురణ

అక్షయమి సీరియల్
కొమ్మనాపల్లి గణపతి రావు
కొమ్మన

ఆంధ్రజ్యోతి

సంకల్ప వార పత్రిక

తెలుగు కళాసమితి, న్యూజెర్సీ

సంయుక్త ఆధ్వర్యంలో

ఉగాదికి

చిన్న కథలు-వ్యంగ్య చిత్రాల పోటీ

5,400 రూపాయల బహుమతులు.

క్రందలే సంవత్సరం నిర్వహించినట్లుగానే ఈ విధాది కూడా ఆమెరికాలోని తెలుగు వారు ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వార పత్రిక ద్వారా చిన్న కథ, కార్టూన్ విభాగాల్లో పోటీలు నిర్వహించవలసెట్టారు.

కథలు

ప్రథమ, ద్వితీయ, తృతీయ బహుమతులు సొందిన కథలకు వరుసగా రు. 1000, రు. 700, రు. 400 బహుమతులుగా వుంటాయి. ఇవి కాక ఒక్కో కథకు రు. 300 బహుమతి చొప్పున ఆరు కథలను, రు. 150 బహుమతి చొప్పున ఆరు కథలను సాధారణ ప్రచురణకు ఎంపిక చేస్తాము.

నిబంధనలు

* తెలుగువారి జీవిత చిత్రణ లక్ష్యంగా మిరు సంవే కథలు ఆమెరికాలోని ఆంధ్రులకు అర్థమయ్యేలా మలభ కైలిలో, సరళమైన భాషలో వుండాలి.

* వ్రాతలో కథ మూడువ్వర అర అవులు వుండాలి.

* అనువాద కథలు, అనుకరిస్తూ చేసిన రచనలు స్వీకరించడం జరుగదు కనుక - రచయితలు తమ రచన(లు) అనువాదం, అనుసరణ కావని స్పష్టంగా పేర్కొంటూ పోటీ వ్రాతాన్ని జతపరచాలి.

* ఒకరు ఎన్ని రచనలైనా సంపాదించు.

* కలం పేరు అనుకో వినియోగించేందుకు వ్రాతమే పరిమితం. రచనలో పాలు పూర్తి చిరునామా విధిగా వుండాలి.

* ప్రచురణకు అంగీకరించని రచనలను తిప్పి సంపాదం సాధ్యపడదు కనుక, స్టాంపులు అంటించిన కవర్లు జత చెయ్యవలసరం లేదు.

* బహుమతి రచనల గురించి, సాధారణ ప్రచురణల గురించి తుది నిర్ణయం సంపాదక వర్గానిదే.

* బహుమతి సొందిన కథలు, సాధారణ ప్రచురణకు ఎంచిన కథలు ముందుగా ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వార పత్రికలో అచ్చయి, ఆ తరువాత న్యూజెర్సీ తెలుగు కళాసమితి వారి మాస పత్రిక 'తెలుగు జ్యోతి'లో వెలకొకటి చొప్పున ప్రచురితమౌతాయి. కార్టూన్ల ప్రచురణకు కూడా యిదే పద్ధతిని అనుసరిస్తాము.

* ఎంపికైన రచనలక్క, బహుమతి కథలక్క, బహుమతి సొందిన కార్టూన్లక్కూ పాఠాలోషికం అందజేస్తున్నది న్యూజెర్సీ తెలుగు కళాసమితి.

కార్టూన్ విభాగం

* 'కార్టూన్' లేని కార్టూన్లకు ప్రాధాన్యత వుంటుంది.

* ఒక్కో కార్టూన్ కు రు. 75 బహుమతి చొప్పున ఈ పోటీలో మొత్తం 8 కార్టూన్లను ఎంపిక చేస్తాము.

కథలు కార్టూన్లకు గడువు తేదీ: ఫిబ్రవరి 28

—ఎడిటర్

చిరునామా: తెలుగు కళాసమితి, న్యూజెర్సీ వారి కథల పోటీ, ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వార పత్రిక, పోస్ట్ బాక్స్ నెం. 712, లబ్బిపేట, విజయవాడ-520 010.

లతో సమానంగా ఆస్తిలో వాలా అడిగింది. వాళ్ళు మారు మాట్లాడ కుండా ఇచ్చారు. కాని పండగలకీ పబ్బాలకీ పెట్టుపోతలు లేకపోతే పోయి, పసుపు, కుంకం కూడా మానేశారు. పైగా తండ్రి పోతే దహన క్రియల దగ్గర్నుంచి అన్ని ఖర్చుల్లోనూ వాలా పంచుకోమన్నారు. శివాని ఎంతో కుతూహలంగా వింటోంది. అటు వెదుతున్న భవానిని పిలిచి "ఆడపిల్లకి కట్నం ఇవ్వటం మంచిదా? ఆస్తిలో వాలా ఇవ్వటం మంచిదా?" అని అడిగింది మేనత్త.

"మంచి చదువు, బతకగల స్తోమత, ఈ రెండే తల్లితం తండ్రులు ఆడపిల్లలకైనా, మగ పిల్లలకైనా ఇవ్వాలింది. తల్లితండ్రుల ప్రేమాభి మానాలు, అన్నదమ్ముల ఆప్యాయతలు - వీటి ముందు ఆస్తులూ, కట్నాలూ చాలా అల్పం. ఆత్మీయతని పణం పెట్టనిది ఏదైనా మంచిదే" అన్నది చదువుకున్నదీ, తెలివైనదీ, మంచిదీ, సమర్థురాలూ అని అత్తించి, పుట్టింటా పేరున్న భవాని.

"సిమిట్ భవానీ! మీ ఇంట్లో వాళ్ళ మాటలూ, చేతలూ, ఊహలూ నా కెన్నడూ అర్థం కావు" అంది మేనత్త.

ఆ క్షణాన శివానికి తమని ప్రత్యేకమైన ఆదర్శాలతో పెంచిన తండ్రి మీద గౌరవం, తాము ఇతరులకన్నా ఎంతో ఉన్నతంగా వున్నామన్న గర్వం కలిగాయి.

* * * * *

నిద్రలు పూర్తయి వెదుతున్న రాధిక "ఇంత మంచి మనుషుల మధ్యకి రావటం నిజంగా నా అదృష్టం" అని అన్నప్పుడు "అవతలి వాళ్ళ మంచితనం మన ప్రవర్తన మీద ఆధారపడి వుంటుంది" అని భవాని తేల్చేసింది కానీ శివానికి మాత్రం మనసు కలుక్కుమంది. రాధికకి ఇంటినీ, ఇంట్లో వాళ్ళనీ పరిచయం చేస్తూ ఎవరూ వివకుండా తమని గురించి రాజ్యలక్ష్మి ఎంతో ఘనంగా చెప్పడం శివాని కళ్ళలోనూ, చెవుల్లోనూ పడకుండా తప్పించుకోలేదు. ఆ మాటల ప్రభావమే ఇది అని శివానికి అర్థమయ్యింది.

* * * * *

చీరలూ లాంఛనాలూ ఘనంగా వుచ్చుకున్న శివాని వీడ్కోలివ్వటానికి స్టేషనుకి వచ్చిన మనుషులు కనుమరుగైన తర్వాత కూడా ఇంకా అటే చూస్తూ ఏదో లోకంలో వుంటే చూసి వచ్చుకున్నాడు సుందరం. కొంచెం పేపటికి కంట్లో ఏదో పడ్డట్టుగా నటిస్తూ కళ్ళు తుడుచుకుంటున్న శివానిని అడిగాడు "ఏదో తేల్చేస్తానీసారి అన్నావు. ఏం తేల్చావు?" అని.

"పోనిద్దురూ! మీ సంపాదన వాలు మనకి. మీ లాంటి భర్తని ఇచ్చాడు మా నాన్న. ఇంకేం కావాలి? ఆస్తిలో వాలా అడిగి ఇప్పుడే అర్థంయిగా మనం ఇల్లు కొనక్కర్లేదు" శివాని మాటలు విన్న సుందరం ఏమీ మాట్లాడలేదు. మళ్ళీ శివానిమే అంది.

"వాలాయే కాదు. ఎంతడిగినా ఇస్తారనుకోండి. వాలాగా అడిగితే ఇవ్వడున్న ఆప్యాయత వుంటుందా? మా పుట్టింటే వారు పెట్టారు అని నేను ఘనంగా చెప్పుకునే పెట్టుపోతలుంటాయంటారా?"

"పిచ్చిమొద్దు! ముందు నేను చెపితే నీ బుర్రకెక్కలేదు. నీ లాయరు ఫ్రెండు నీ బుర్రలో దూర్చిన జాడ్యం ఇది. మీ వాళ్ళ మధ్య నాలుగు రోజులుండడమే దీనికి తగిన మందు అని నాకు తెలుసు" శివాని చెయ్యి తన చేతిలోకి తీసుకుంటూ అన్నాడు సుందరం.

సిగ్గుపడి తల వంచుకున్న శివాని నిట్టూర్పు రైలు పెట్టిన కూతలో కలిసి పోయింది.

- నందివాడ అనంతలక్ష్మి